కనువిప్పు

– శ్రీకంఠస్వామి

కొండమీద దేవుడి హుండీలో వందరూపాయల కట్టలు – వరుసగా పదివేసి భక్తి పూర్వకంగా నమస్కరించాడు భైరవయ్య! ఆ వంద రూపాయల కట్టల విలువ మొత్తం పదివేలు! భైరవయ్య కిప్పుడు మహదానందంగా ఉంది... మనసు – ప్రశాంతంగా ఉంది... స్వామిమొక్కు, తు. చ. తప్పకుండా తీర్చగలిగినందుకు కొండంత తృప్తిగా ఉంది...!

భైరవయ్య తన భార్య పేర ఓ చిట్ ఫండు కంపెనీ నడుపుతున్నాడు. ఆ కంపెనీ తెచ్చిపెట్టే లాభాల్లో పదిశాతం స్వామికి సమర్పించుకుంటానని, కంపెనీ మొదలు పెట్టినపుడే అతను మొక్కుకున్నాడు... మొక్కుకున్న విధంగా ప్రతి సంవత్సరం కొండ మీదకు వచ్చి దేవుడి మొక్కు విధిగా తీర్చుకుంటు న్నాడు భైరవయ్య!

భైరవయ్యతో బాటు భార్య మహలక్ష్మి, పిల్లలు శేఖరం, సునీత, తమకు తోచిన కానుకలు హుండీలో వేసి బయటకు వచ్చారు. గుడిప్రక్కగా కళ్యాణ మండపం గచ్చుమీద కుటుంబం అంతా చతికిల పడి కూర్చున్నారు. పొట్లాలు విప్పి ప్రసాదాలు తినడం ప్రారంభించారు...! విపరీతమైన జనం మధ్య నలిగిపోకుండా... గంటల తరబడి క్యూలో నిలబడ కుండా భైరవయ్య స్పెషల్ టికెట్లు – తీసు కున్నాడు... భైరవయ్య కుటుంబం అంతా స్వామిని ప్రత్యేకంగా దర్శించుకున్నారు. భైరవయ్య అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో తన కంపెనీతోనూ, విడివిడిగా కుటుంబ సభ్యుల. పేర్లతోనూ అభిషేకాలు చేయించాడు! వచ్చే సంవత్సరం ఎక్కువగా లాభాలు తెచ్చిపెడితే... నీ వాటా మొక్కుబడి మరో అయిదు శాతం పెంచుతానని – స్వామికి సాగిల పడ్డాడు...!

భైరవయ్య రకరకాల వ్యాపారాలు చేశాడు... కష్టపడ్డా అతనికి వ్యాపారం చాలాకాలం కలిసి రాలేదు... తల్లి – దండ్రుల్ని, బంధువుల్ని ఎదిరించి అతను మహలక్ష్మిని పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. మహలక్ష్మిని పెళ్ళి చేసుకున్న తరువాతే తనకు 'లక్ష్మి' కలిసి వచ్చిందని అతని గట్టి నమ్మకం! పిల్లలు పుట్టిన తరువాత కూడా అతని వ్యాపారం దినదినాభివృద్ధి చెందింది... భైరవయ్య కిప్పుడు ఏ బాధ్యతలూ లేవు... బెంగలూ లేవు...!

భార్య మహలక్ష్మి అతని వ్యాపారానికి ముఖ్య సలహాదారురాలు! పదేళ్ళ సునీత ఏడవ తరగతి చదువుతోంది! పన్నెండేళ్ళ శేఖరం తొమ్మిదిలోకి అడుగుపెట్టాడు...! మొదట్నుంచీ భైరవయ్యకు భక్తి ప్రపత్తులు ఎక్కువ... రోజూ గంటకుపైగా అతను పూజగదిలో గడుపుతుంటాడు. ప్రతియేటా కొండకు రావడం, కోరికలు విన్నవించుకోవడం స్వామి మొక్కుబడి తంచనుగా చెల్లించడం అతని అలవాటు! గుడికి సమీపంలో పావుగంటసేపు కూర్చుని... ప్రసాదాలు తిని భార్యాబిడ్డలతో కారు దగ్గరకు వచ్చాడు భైరవయ్య.

కారు డ్రైవరు కనకరాజు కాలుస్తున్న బీడీని నేలమీద పడేసి వినయంగా కారు తలుపులు తీశాడు...

భైరవయ్య, మహలక్ష్మి, సునీత వెనుకసీట్లో కూర్చున్నారు. శేఖరం, డ్రైవరు ప్రక్క ముందు సీట్లో కూర్చున్నాడు... మహలక్ష్మి కనకరాజు చేతిలో ప్రసాదం పెట్టింది! ప్రసాదం కళ్ళ కద్దుకుని... నోట్లో వేసుకుని కారు స్టార్టు చేశాడు కనకరాజు!

"త్వరగా పోనీయవోయ్! కొండదిగి మనం వెంగళ్రావు గారింట్లో భోజనం చేయాలి! ఆ తరువాతే ప్రయాణం!" భైరవయ్య కనకరాజుని ఆజ్ఞాపించాడు.

"అలాగే సార్!" యజమాని ఆజ్ఞకు బద్ధుణ్ణి అన్నట్లుగా కనకరాజు తల ఊపి బలంగా ఏక్సి లేటరుమీద కాళ్ళు వేశాడు!

వెంగళ్రావు, భైరవయ్య ఒకప్పుడు కలిసి వ్యాపారం – చేశారు. భైరవయ్యకున్న మిత్రుల్లో వెంగళ్రావు ముఖ్యుడు. అతను ఈ వూళ్లోనే స్థిరపడ్డాడు... భైరవయ్య కొండకు వచ్చినపుడల్లా వెంగళ్రావు ఇంట్లో భోజనం చేయడం ఆనవాయితీ!

మిట్టమధ్యాహ్నం కావస్తోంది!

నెత్తిమీద సూర్యుడు నిప్పులు చెరిగే ప్రయత్నంలో ఉన్నాడు...!

కారు ముందుకు పరుగెడుతోంది!

ఘాట్‌రోడ్డుమీద మెలికలు తిరుగుతూ – కొండ పైనుండి సర్రున క్రిందికి దూసుకుపోతూంది! కనకరాజుకూ ఆకలిగా ఉందేమో హుషారుగా కారును పరుగెట్టిస్తున్నాడు!

రోడ్డుప్రక్క చుట్టూ ఎత్తైన కొండలు... అగాధమైన – లోయలు... కొండలమీద గుబురుగా, దట్టంగా పెరిగిన – పచ్చటి వృక్షసంపద! ఆ చెట్ల

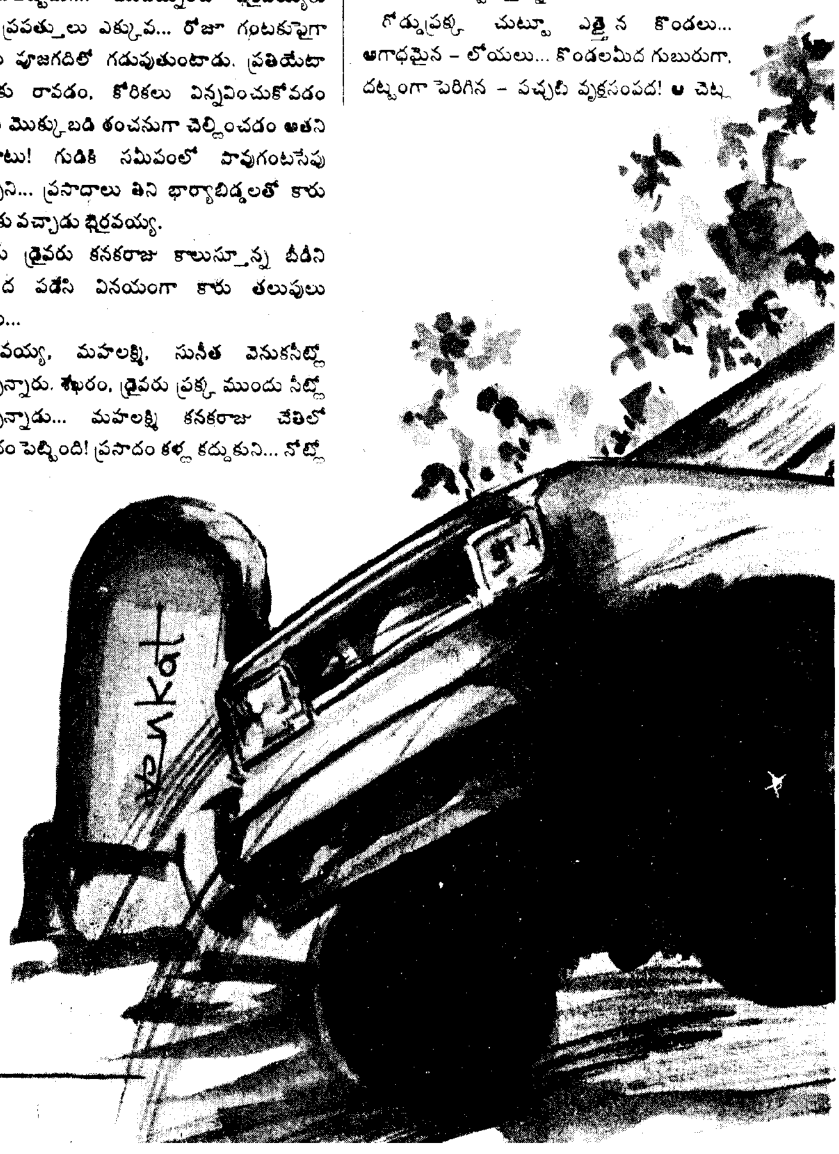

మధ్యనుంచి కొండపైకి ప్రాకిన విద్యుత్తు, టెలిఫోన్ తీగెలు! ఇరువైపులా రాళ్ళ ఫెన్సింగు గోడతో. మైళ్ళదూరం ఎంతో శ్రమకోర్చి నున్నగా, సన్నగా త్రాచులా మెలికలు తిరిగేలా నిర్మించిన ఘాట్ రోడ్డు...!

భైరవయ్య కారు అద్దాల్లోంచి సాలోచనగా బయటకు చూస్తున్నాడు... ముందు సీట్లో శేఖరం, కొండల మధ్య చక్రం కట్టినట్టుగా ఎగురుతూన్న తెల్లటి పిట్టల్ని చెల్లెలికి చూపిస్తున్నాడు! సునీత సంభ్రమంగా ఆ పిట్టల్ని చూస్తూ చప్పట్లు కొడుతోంది!

కనకరాజు కారుని సర్రుమంటూ ముందుకు పరుగెట్టిస్తూనే ఉన్నాడు! కారు ఓ మలుపు తిరిగింది... కనకరాజు చటుక్కున తల వెనక్కి తిప్పాడు! భైరవయ్య ముఖంలోకి భయంగా చూశాడు...!

"అయ్యగారూ! కారుకి బ్రేకులు పని చేయడం లేదుసార్!"

భైరవయ్య గుండె గుభిల్లుమంది! అతని ముఖంలో భయం! ఆందోళన! మహలక్ష్మి ముఖం తెల్లగా పాలిపోయింది... పిల్లలిద్దరూ బెదురు కళ్ళతో చూశారు!

"బ్రేకులు పని చేయకపోవడం ఏమిట్రా? వచ్చేటప్పుడు సరిగానే ఉన్నాయికదా!" భైరవయ్య అలజడిగా – ఆత్రంగా అన్నాడు.

"ఏమోసార్! వచ్చేటప్పుడు బాగానే ఉన్నాయండి!" కనకరాజు కంఠంలోనూ కలవరపాటు... కంగారు! అతను దృష్టంతా రోడ్డుమీదకు నిలిపి స్టీరింగు అతి జాగ్రత్తగా తిప్పుతున్నాడు...!

కారు అరవై మైళ్ళ వేగంతో క్రిందికి జారిపోతోంది...! మలుపులు తిరుగుతోంది! కనకరాజు బ్రేకులమీద మళ్ళీ కాళ్ళు వేశాడు... ఫలితం కనిపించలేదు! మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు! మళ్ళీ ప్రయత్నించాడు! బ్రేకులు పడలేదు... అతను నిస్సహాయంగా భైరవయ్య ముఖంలోకి చూశాడు...!

భైరవయ్యకు అప్పటికే గుండె బేజారెత్తిపోయింది! "ఎంతలో ఎంత ప్రమాదం ముంచుకొచ్చిందీ? స్వామి...! నేనేమైనా అపచారం చేశానా? నన్ను క్షమించు! ఈ గండం తప్పించు!" అతను కొండమీద దేవుణ్ని మనసులో పదే పదే వేడుకుంటున్నాడు... చెంపలు వాయించుకుంటున్నాడు... భార్య మహలక్ష్మి కూడా భయంతో బిగుసుకుపోతూ, గొంతువిప్పి భగవన్నామ స్మరణ చేస్తోంది! తల్లిమాట మీద పిల్లలు కూడా చేతులు జోడించారు!

కనకరాజు నిశ్చలంగా కారు నడుపుతున్నాడు. మలుపులు వచ్చినపుడు మనిషి చాకచక్యంగా ఊపిరి ఉగ్గబెట్టి మరీ డ్రైవు చేస్తున్నాడు. ఎదురుగా ప్రభుత్వ జీపు కాబోలు ఒకటి దూసుకువస్తోంది! భైరవయ్య భార్య భుజం మీద చేయివేశాడు... అతని

చేయి సన్నగా వణుకుతోంది!

ఏమాత్రం ప్రమాదం జరిగినా... కారు రెండువేల అడుగుల క్రిందికి లోయలోకి దొర్లిపోతుంది!

తనభార్య బిడ్డలు బలవన్మరణంగా ప్రాణాలు పోగొట్టుకుంటారు!

తను కూడా సంపాదించుకున్న ఆస్థి, అంతస్తు, గౌరవం, హోదా అన్నీ అనుభవించకుండానే అన్యాయంగా కళ్ళు మూస్తాడు! అమ్మో!

భైరవయ్య ఊహలు పిచ్చిగా అరుస్తున్నాయి!

"ఒరేయ్! కనకరాజూ! ఎలా డ్రైవుచేస్తావో! ఏమో! అంతా నీ చేతుల్లోనే ఉంది!" భైరవయ్య ముందుకు వంగి భయం భయంగా అన్నాడు...

"అవున్రా బాబూ! మా ప్రాణాలు నీ గుప్పెట్లోనే ఉన్నాయి! నువ్వే మమ్మల్ని రక్షించాలి!" మహాలక్ష్మి కూడా గద్గద స్వరంతో అంది!

"మీరేం భయపడకండి అమ్మగారూ! మిమ్మల్ని క్షేమంగా కొండ క్రిందకు చేర్చే పూచీ నాది!"

కనకరాజు అభయ మిచ్చినట్టుగా అన్నాడు... అన్నట్టుగానే ఎదురుగా వస్తోన్న జీపుకు ఒడుపుగా దారి యిచ్చి ముందుకు పోనిచ్చాడు!

కారు పిచ్చెక్కిన దానిలా పరుగెడుతూనే ఉంది! బ్రేకులు వేస్తోన్నా ఆగకుండా... అదూ, అదుపూ లేకుండా సన్నటి సన్నటి రోడ్డుమీద క్రిందికి జారిపోతోంది!

ఎదురుగా రెండు టూరిస్టు బస్సులు పెద్దగా హారను కొడుతూ వస్తున్నాయి! భైరవయ్య కుటుంబం కారులో ప్రాణాలు బిగబట్టుకుని కూర్చున్నారు! ఎవరి ముఖాల్లోనూ జీవకళలేదు! కనకరాజు ముఖం నిండా చెమటపట్టింది...! భైరవయ్య భార్యాబిడ్డలకి ధైర్యవచనాలు పలుకుతున్నారు.

"ఒరేయ్ కనకరాజూ! అంతా నీదేభారం! మాకు నువ్వే దిక్కు. ఓ ఇరవై నిముషాల్లో కొండదిగిపోతాం! కొండ దిగిన తరువాత నువ్వు కోరినంత డబ్బిస్తాను... నీజీతం పెంచుతాను... నీకూతురి పెళ్ళి దగ్గరుండి నేనే చేయిస్తాను! నీ కొడుకు చదువుకు పెట్టుబడి నేనే పెడతాను... మమ్మల్ని సురక్షితంగా క్రిందికి చేర్చు!"

కనువిప్పు

భైరవయ్యలో ప్రాణభయం పరాకాష్టనందుకుంటోంది! కనకరాజు భుజం మీద చేయివేసి... వణుకుతూన్న కంఠంతో మరీ వాగ్దానం చేశాడు!

కనకరాజు మాట్లాడలేదు... కారుని లాగి పట్టినట్టుగా నడుపుతూనే ఉన్నాడు! టూరిస్టు బస్సులు పెద్ద రొదపెడుతూ ఎదురుగా వచ్చేశాయి! భయంతో అందరూ కళ్ళు మూసుకున్నారు. కొండను ఢీకొన్నట్టు పెద్ద శబ్దం! పిల్లలిద్దరూ అదిరిపడుతూ కెవ్వుమన్నారు! భైరవయ్య స్పృహ కోల్పోతున్న వాడిలా కళ్ళు తెరిచాడు! రాతి ఫెన్సింగుగోడను రాసుకుంటూ కారు ముందుకు దూసుకుపోయింది! కనకరాజు చాలా తెగువగా... త్రుటిలో టూరిస్టు బస్సుల్ని తప్పించాడు...!

భైరవయ్య గుండెలమీద చేయివేసుకున్నాడు! ప్రమాదం తప్పినందుకు, తప్పించినందుకు అతను కనకరాజును కారులో కౌగిలించుకున్నంత పని చేశాడు...

మరో అయిదు నిముషాల్లో కారుకొండ క్రిందకు వచ్చేసింది! కనకరాజు కారుని చిన్నరాళ్ళగుట్టకు ఢీకొట్టి అతి లాఘవంగా నిలబెట్టాడు! భైరవయ్య మనసు కుదుటపడింది. ప్రమాదం తప్పించినందుకు, కనకరాజు రెండు చేతులూ పట్టుకుని కన్నీళ్ళు కార్చేసింది మహాలక్ష్మి! ఆమె కొండమీద దేవుడికి, కనకరాజుకీ ఒకేసారి రెండు చేతులూ జోడించింది! బెదిరిపోయిన పిల్లలూ బిగ్గరగా ఏడ్చి తల్లికి అంటుకుపోయారు!

"ఒరేయి కనకరాజూ! ఇవిగోరా! ఈ వెయ్యి రూపాయలు తీసుకో! ఇంటికి వెళ్ళిన తరువాత మరో వెయ్యి ఇస్తాను! కారులో నేను నీకు వాగ్దానం చేసిన అన్ని మాటలు నెరవేర్చుకుంటాను... ఈ రోజున నన్నూ నాకుటుంబాన్ని రక్షించావు! మా జీవితాల్ని నిలబెట్టావు! నువ్వు ఏమాత్రం అజాగ్రత్తగా నడిపినా మా బ్రతుకులు ఈపాటికి తెల్లారి పోయేవి! కొండమీద ఆ దేవుడే కాదురా! నువ్వూ దేవుడివే! నువ్వూ దేవుడివే!" భైరవయ్య అమాంతం కనకరాజుని ఆలింగనం చేసుకుని వెయ్యి రూపాయలు చేతిలో పెట్టాడు!

కనకరాజు డబ్బు తీసుకోలేదు. అతని కళ్ళ వెంటా కన్నీళ్ళు జలజలా రాలుతున్నాయి! మనిషి నిలువెల్లా కంపించిపోతున్నాడు! మాటలకోసం తడుముకుంటున్నాడు! ముకుళించుకు పోతున్నాడు!

"అయ్యా! నన్ను క్షమించండయ్యా! నేను దేవుడ్ని కాదు... మామూలు మనిషిని! ఆకలిదప్పులకి, అవసరాలకి ... అర్భకుడ్ని! నాకీ డబ్బు ...

కొండకు బయలుదేరే ముందు ... మూడొందలు జీతం ... మీరు కసురుకున్నారు. ... నా భార్యని పెద్ద డాక్టరుకి చూపించాలని నిజంగా కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నా. కట్టుకథలు చెప్తున్నని నన్ను తిట్టిపోశారు! దాన్ని అలా అనారోగ్యంతోనే వదిలేసి మీతో కొండకు వచ్చేశానయ్యా! నా ఆడదే జబ్బుతో నాకు దూరమైపోతే... నాకుటుంబం ఏమవుద్దోనని భయం వేసింది! పదేళ్ళుగా మీ డ్రైవరుగా పనిచేస్తున్నా... నామాట మీరెందుకు నమ్మటం లేదో అర్థంకాలేదు! నామీద నాకే కోపం వచ్చిందయ్యా! ఆ కోపం మీమీద తీర్చుకోవాలనిపించిందయ్యా అందుకే కారుకి బ్రేకులు పడటంలేదని అబద్ధం చెప్పాను. అందుకు అనువుగా నటించి మిమ్మల్ని భయపెట్టాను! ఇప్పుడు నా తప్పేమిటో నాకు తెలిసిందయ్యా! అమ్మగారూ... పిల్లలూ ప్రాణభయంతో ఎంత బిగుసుకుపోయారో కళ్ళారా చూశాను... కొండ దిగిన తరువాత నన్నే దేవుడిలా పొగుడుతూ ఎందుకు దణ్ణాలు పెడతన్నారో... అదీ ఈ కళ్ళతోనే చూశానయ్యా! కేవలం డబ్బుకోసం... కక్షతో అవకాశం చూసి మిమ్మల్ని భయపెట్టాను... ద్వేషంతో హింసపెట్టాను! ఇది చాలా తప్పనిపించిందయ్యా! నా మనస్సాక్షి నా పాపాన్ని నిలబెట్టి అడిగిందయ్యా! అందుకే నానేరం ఒప్పేసుకుంటున్నాను... నన్ను కొట్టండి... తిట్టండి... పనిలోంచి తీసేసి బయటకు పొమ్మనండి! సంతోషంగా బయటకు పోతానయ్యా! బయటికి పోతాను!" కనకరాజు భైరవయ్య కాళ్ళమీద పడిపోయాడు... మహాలక్ష్మి భర్తనీ, కనకరాజు నీ బిత్తరపోయి చూస్తోంది! భైరవయ్య విగ్రహంలా ఉండిపోయాడు...!

ఇంతసేపూ తనూ, తన కుటుంబం అనుభవించిన బాధ... భయం... ఆందోళన అన్నీ కన కరాజు కల్పించినవేనా? కారుకి బ్రేకులు నిజంగా చెడి పోలేదా?

అతనికి విలువైన సత్యమేదో బోధపడినట్లయ్యింది...

"కనకరాజూ! నీ అవసరాన్ని... కష్టాన్ని గుర్తించక పోవడం నాదే తప్పు! నీలోనూ దేవుడున్నాడు... ఆ దేవుడు నాకు ఇప్పుడిప్పుడే కనపడుతున్నాడు. కనువిప్పు కలిగిస్తున్నాడు. ఈ వెయ్యి రూపాయలూ నీదగ్గరే ఉంచు!." కనకరాజుని రెండు చేతులతోనూ ఆప్యాయంగా లేవదీసి కారు దగ్గరకు - నడిపించాడు భైరవయ్య...! □